

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/379/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512202208
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3512202208.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom P. X, Z., R.: XX XXX XXX, zastúpeného F. N. G. N., M. so sídlom P. X, Z., R.: XX XXX XXX proti odporcovi: W. O., t.č. I., naposledy bytom K. XXX/XX, M. G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: M. E., R. XX XXX XXX, právne zastúpeného F., R. XX XXX XXX, o zaplatenie 201,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 11C/236/2012-89 zo dňa 28. marca 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi a vo výroku IV. **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 1,50 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok 1,50 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok 9,87 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplatenia 201,70 eur s príslušenstvom z titulu nesplnených záväzkov odporcu vyplývajúcich z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom (M. zmluva č. XXXXXXXXX) a odporcom. Spolu s návrhom navrhovateľ zaplatil súdny poplatok 16,50 eur. V priebehu konania vstúpil na stranu odporcu vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom, ktorý vo svojom všeobecne koncipovanom podaní neuvádzal žiadne konkrétne okolnosti súdnej veci okrem spisovej

značky a mena a priezviska odporcu (dokonca ani predmet sporu). Bez bližšej špecifikácie vzniesol tiež námietku premlčania a žiadal návrh zamietnuť a priznať náhradu trov konania, ktorú však ani do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia nevyčíslil. Pred začatím pojednávania vzal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a k žiadosti vedľajšieho účastníka o priznanie náhrady trov konania uviedol, že pokiaľ tento vystupuje ako občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľa, mal by túto ochranu byť schopný z povahy svojho predmetu činnosti zabezpečiť sám bez právneho zástupcu, a preto mu náhrada trov právneho zastúpenia nepatrí. Navrhovateľ poukázal tiež na to, že trovy vedľajšieho účastníka na právne zastúpenie nie sú účelne vynaložené, čo vylučuje ich náhradu ako aj na rozhodovaciu prax iných súdov, ktoré vedľajšiemu účastníkovi v obdobných prípadoch náhradu trov konania nepriznali. V súlade s ustanovením § 96 ods. 1 O.s.p. súd konanie z dôvodu späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania zastavil a navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok krátený o 6,63 Eur, a to prostredníctvom príslušného Daňového úradu, ktorý poplatok poukáže v primeranej lehote po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 11 ods. 3, 4 a 6 Zákona o súdnych poplatkoch). Keďže navrhovateľ bližšie neuviedol a ani inak nebol zistený dôvod späťvzatia návrhu, súd konštatoval, že navrhovateľ späťvzatím zaviniť zastavenie konania, s čím ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. spája povinnosť navrhovateľa uhradiť trovy konania. Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznal, pretože ju nežiadal. Vedľajší účastník, ktorý náhradu trov žiadal, a ktorému teda patrí, náhrada trov konania

ani do troch dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia nevyčísliť. S poukazom na ustanovenia 151 ods. 1, 2 O.s.p. súd vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku 1,50 eur za el. podanie, pretože trovy konania do troch dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia nevyčísliť a iné trovy vedľajšieho účastníka ako uvedených 1,50 eur zo spisu nevyplývajú. O poplatkovej povinnosti vedľajšieho účastníka rozhodol súd podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov a poplatok vyrubil 1,50 eur za vyhotovenie rovnopisu elektronického podania vedľajšieho účastníka jednotlivo nepresahujúceho 25 strán (vstup do konania). Túto poplatkovú povinnosť má vedľajší účastník napriek jeho osobnému oslobodeniu od súdnych poplatkov v konaní, pretože sa jedná o súdny poplatok za úkony súdu (časť II. Sadzobníka SUP), na ktorý sa oslobodenie nevzťahuje a nie poplatok vyberaný v konaní (časť I. Sadzobníka SUP). V konaní vydaný platobný rozkaz súd zrušil podľa § 173 ods. 2 OSP pre nemožnosť jeho doručenia odporcovi.

V zákonnej lehote podal proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa vedľajší účastník, a to vo výroku III., ktorým mu bola priznaná náhrada trov konania a vo výroku IV., ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 1,50 eur na účet súdu. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v časti výroku o výške priznanej náhrady trov právneho zastúpenia zmenil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov vo výške 66,12 eur a zároveň aby napadnuté uznesenie v časti IV., týkajúcej sa platenia súdneho poplatku zrušil. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,29 eur s DPH za podanie odvolania. Uviedol, že súd prvého stupňa postupoval svojvoľne a vec nesprávne právne posúdil, pričom nesprávne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 2 O.s.p.. s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 4 O.s.p. uviedol, že napadnuté rozhodnutie jednoznačne spĺňa atribúty rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Vedľajší účastník si právo na náhradu trov uplatnil vo svojom vyjadrení zo dňa 24.04.2012. Napriek týmto skutočnostiam konajúci súd vedľajšieho účastníka k vyčísleniu trov konania nevyzval. Súd mal podľa jeho názoru na vec aplikovať § 146 ods. 2 O.s.p. a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojim neodôvodnené podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Mal uložiť navrhovateľovi povinnosť nahradiť mu trovy konania, pretože procesne zavinil zastavenie konania späťvzatím návrhu, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Vedľajší účastník má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom mu vznikli v konaní trovy v súvislosti s vykonávaním úkonov právnej služby právnym zástupcom. Výklad, ktorý by z práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, odporuje zákonom SR i predpisom EÚ. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka deklaruje i rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, X. S. Z... z ktorého citoval. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka - E.. Ďalej vedľajší účastník poukázal tiež na § 4 ods. 2 písm. c/ Zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého sú od platenia súdneho poplatku oslobodené nadácie a charitatívne, humanitárne, ekologické organizácie a združenia pôsobiace na ochranu spotrebiteľa. Takýmto združením je aj M. v dôsledku čoho je oslobodené od platenia súdneho poplatku, a to priamo zo zákona.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods.

2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku III. a IV.) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trov. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trov konania odporca.

Povinnosť nahradiť trov konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania.

Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplatenia 201,70 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.02.2013 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trov konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trov nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu len za náhradu za súdny poplatok 1,50 eur za elektronické podanie, pretože trov konania do troch dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia nevyčíslil a iné trov vedľajšieho účastníka zo spisu nevyplývali.

Odvolací súd uvádza, že vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trov právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Odvolací súd zároveň dopĺňa, že vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník

vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z.

V danom prípade je však rozhodujúce vyčíslenie trov vedľajšieho účastníka, nakoľko účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných (nie kalendárnych) dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Ak účastník v tejto lehote trovy konania nevyčísli, súd mu z úradnej povinnosti prizná len náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu, a to k okamihu vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. To však neplatí pre náhradu trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia treba vždy v ustanovenej lehote vyčísliť, inak ich náhradu súd nemôže priznať. Účastníkovi, ktorý v lehote troch pracovných dní nevyčísli trovy konania, a zo spisu mu okrem trov právneho zastúpenia iné trovy nevyplývajú, súd náhradu trov konania neprizná. V tomto prípade súd nie je viazaný podľa § 170 ods. 1 rozhodnutím o priznaní náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V prejednávanej veci dňa 14.05.2012 doručil právny zástupca vedľajšieho účastníka súdu prvého stupňa oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a vzniesol námietku premlčania. V tomto oznámení požiadal o priznanie náhrady trov v konaní za 2 úkony právnej služby, pričom dodal, že vedľajší účastník uvedené úkony špecifikuje po skončení konania. V danej veci je však vedľajší účastník právne zastúpený, preto trovy právneho zastúpenia bol vedľajší účastník povinný v ustanovenej lehote vyčísliť. Súd prvého stupňa tak nemohol aplikovať ustanovenie § 151 ods. 2 O.s.p. a z úradnej povinnosti priznať len náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník bol riadne predvolaný na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 28.02.2013 a na ktorom bolo vyhlásené uznesenie č.k. 11C/236/2012-89. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi len za náhradu za súdny poplatok 1,50 eur, nakoľko vedľajší účastník si v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. trovy konania do troch dní od vyhlásenia rozhodnutia nevyčísliť a iné trovy vedľajšieho účastníka zo spisu nevyplývali.

Pokiaľ ide o odvolanie vedľajšieho účastníka voči napadnutej časti vo výroku IV., ktorým ho súd prvého stupňa zaviazal zaplatiť súdny poplatok vo výške 1,50 eur, odvolací súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že aj v tejto napadnutej časti je uznesenie súdu prvého stupňa správne, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdiť.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania vedľajšieho účastníka uviesť nasledovné:

Vedľajší účastník konania poukazuje na aplikovanie § 4 ods. 2 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch. Odvolací súd však zhodne z názorom Ústavného súdu SR dodáva, že oslobodenie v zmysle § 4 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch je možné len pri poplatkoch za úkony účastníka (odvolanie, podanie návrhu...) avšak nie za úkony, ktoré vykonáva súd (vyhotovovanie rovnopisov). Na základe takéhoto výkladu, potom nie je možné aplikovať § 4 ods. 2 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch.

V uznesení súdu prvého stupňa je správne vypočítaný súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov elektronického podania vedľajšieho účastníka vo výške 1,50 eur v zmysle pol.č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa ust. § 220 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku III. a vo výroku IV. ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Záverom odvolací senát s poukazom na § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch uvádza, že toto uznesenie prijal jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.